

[Arbejdsministeren.]

Om det tredje af ILOs generalkonference vedtagne forslag til statutændring kan jeg oplyse, at det vedrører medlemslandenes forpligtelser ved gennemførelsen af ratificerede konventioner, for så vidt angår ikke-selvstyrende områder, som de er ansvarlige for.

For Danmarks vedkommende har statutændringen betydning for forholdet til Færøerne og Grønland. Der er ved vedtagelsen af ændringen søgt gennemført en videregående forpligtelse i forhold til tidligere med hensyn til udstrækkelsen af konventioners bestemmelser til alle et medlemslands områder. Dette er bl. a. gennemført for at imødekomme et udtalt ønske fra mange medlemsstaters side om endelig afskaffelse af kolonisystemet.

For så vidt angår ikke-selvstyrende områder, skal det land, der er ansvarligt for deres internationale forhold — for at anvende ordvalget i den nye udformning — „så vidt muligt“ søge at gennemføre bestemmelserne i nye ILO-konventioner i alle områder, som er knyttet til dette medlemsland. I disse ord „så vidt muligt“ ligger dog et forbehold, som tillader lokale forhold at være afgørende for, om en konvention skal søges gjort anvendelig i alle en stats områder. En strikt gennemførelse alle vegne ville forringe mulighederne for ratifikation i en lang række tilfælde, idet herefter kun konventioner, som omhandler forhold, der er ensartede i alle en stats områder, vil kunne ratificeres.

Jeg skal sluttelig anføre, at det er rent praktiske hensyn, der har motiveret de to ændrings fremsættelse som et samlet forslag til beslutning uanset deres indbyrdes helt forskellige karakter.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om det civile beredskab.

(Lovforslaget (nr. 98) findes i tillæg A. sp. 1141, fremsættelsen i tidenden sp. 2515).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Axel Ivan Pedersen: Det forslag til lov om ændring i lov om det civile beredskab, som indenrigsministeren her har fremsat, har inden fremsættelsen været drøftet i udvalget angående det civile beredskab. Ved denne drøftelse stod det klart for udvalget, at skulle olieselskaberne på en hensigtsmæssig måde opfylde de forpligtelser, der var pålagt dem, så måtte der skabes mulighed herfor; det er derfor, lovforslaget er fremsat, idet den gældende lovgivning ikke skaber disse muligheder, og da indenrigsministeren tillige har erklæret, at ændringen ikke skaber præcedens for andre områder, var udvalget enig i, at lovforslaget burde fremmes.

Jeg kan således på den socialdemokratiske gruppes vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse, og jeg mener for mit vedkommende ikke, at det skulle være nødvendigt med yderligere udvalgsarbejde; så hvis der ikke fra anden side fremkommer ønske herom, kan forslaget gå lige til anden behandling.

Enggaard: Venstre er positivt indstillet over for formålet med det foreliggende lovforslag. Der bør ikke kunne herske nogen tvivl om, at man skal kunne ekspropriere efter de almindelige regler også til det her angivne formål i tilfælde, hvor en frivillig ordning ikke kan træffes.

Venstre lægger megen vægt på de garantier vedrørende anvendelsen af den foreslåede hjemmel, som den højtærede indenrigsminister har afgivet i sin fremsættelsestale. Imidlertid har praksis vist, at der ved ekspropriationer ofte forekommer problemer af skattemæssig natur på grund af en usikkerhed med hensyn til specificering af erstatningens forskellige bestanddele, og det er for at opnå en afklaring vedrørende dette specielle problem, at jeg gerne vil anmode om, at lovforslaget får en kortvarig udvalgsbehandling.

Thestrup: Mit parti kan give tilslutning til det foreliggende lovforslag.

A. C. Normann: Med den gode begrundelse, den højtærede minister har givet i ledsagematerialet, kan vi også fra det radikale venstres side slutte os til lovforslaget.

Skræppenborg-Nielsen: Da mit parti anser det for rigtigt af mange forskellige grunde,